ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7236
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 21—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 10 ἡμερῶν· Ἀνατολὴ ἡλίου 7.0, Δύσις 5.05 Νικολάου, ἐπισκ. Μύρων

ΑΣ ΑΓΡΥΠΝΕΙ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐγράψαμεν χθὲς διὰ τὸν περίφημον πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος ὅτι θὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐπιμονήν μας ὅτι δὲν εὑρέθησαν τοιοῦτοι πολῖται τῆς φελεξευθέρας παραστάξεως νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ μίαν ἀσχημίαν τὴν ὁποίαν διέπραξεν ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του.

Καὶ ἠξιώσαμεν μίαν τοιαύτην ἀποθοκιάσαν διὰ νὰ διαπιστωθῇ ὅτι πράγματι ὁ βενιζελικὸς κόσμος συναισθάνεται βαθέως τὴν πατριωτικὴν χειρονομίαν τοῦ Ἄγανκος ἐν τῇ προσπαθείᾳ του ὅπως ζῇ τὴν Ἑλλάδα συμφελεωμένην καὶ βαθίζουσαν πρὸς τὰ πεπρωμένα της.

Μερὶς τοῦ ἡμετέρου τύπου λαθοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν τελευταίων λυπηρῶν γεγονότων τοῦ Βεζιρκάστρου καὶ ἐπαρχίας τενὸς τῆς Κρήτης π.στεύει ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρόκειται ν' ἀποδοθοῦν μάτην.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἀπελπιζόμεθα, πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη πατριῶται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ ἀπὸ εἰκοσαετίας πολιτικαὶ περιπέτειαι τῆς χώρας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀποτέλεσμα εἶχον τὸν ἐξολοθρεμὸν πολλῶν ἀτόμων ἐκατέρωθεν καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάπτωσιν τοῦ συνόλου, πιστεύεται ὅτι σκληρῶς μᾶς παραδειγματίσαν, ὥστε νὰ ἐννοήσωμεν πάντες ὅτι δὲν ἠμπορούμεν νὰ ζήσωμεν ὅταν ἡ χώρα εἶναι αἰχμάλωτος ἑνὸς δεινοῦ ἐφιάλτου καὶ εὑρίσκεται ἐπὶ κρατήρος ἡφαιστείου τὸν ὁποῖον δημιουργοῦν τὰ κοχλάζοντα πάθη καὶ οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοί.

Δι' αὐτὸ λοιπὸν ἡμεῖς δὲν δίδομεν οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὰ ὅσα συνέθησαν εἰς τὸ Βεζιρκάστρον ἢ εἰς ἐπαρχίαν τινὰ τῆς Κρήτης, ἢ εἰς ὅσα δυνατὸν νὰ συμβοῦν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν.

Διότι εἰς μίαν χώραν κατοικουμένην ὑπὸ 6—7 ἑκατομμυρίων ἀτόμων ἐνδεχόμενον εἶναι εἰς μίαν ἀναδημιουργίαν, ἡ ὁποία προϋποθέτει μεταβολὰς συθηκῶν, ματαλώσεις ὑπολογισμῶν καὶ ἄλλα, νὰ ἐκδηλωθοῦν παρεξηγήσεις καὶ νὰ προκληθοῦν συρράξεις.

Ἠδὴ συντελεῖται μία ἐπανάστασις, ἐναντίον τῶν κακῶν συνηθειῶν τοῦ παρελθόντος, κατὰ τοῦ δεκαφλοῦ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἔπαυσαν νὰ δεκαπληκτεύωσι καὶ νὰ ἀλληλοσπαράσσωνται.

Πῶς εἶναι δυνατὸν ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἡ βαδίζουσα πρὸς μίαν εἰρηνικὴν κατεύθυνσιν νὰ μὴ συναντήσῃ ἐμπόδια μέχρις ὅτου ὁ ὁδοστρωτὴρ τῆς συμφιλιώσεως ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον τοῦ;

Ἡ λαϊκὴ παράταξις ἔδωσεν ἤδη χεῖρα συμφιλιώσεως πρὸς τὸν ἀνεύθετον πολιτικὸν κόσμον καὶ ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ συντελουμένου συμφιλιωτικοῦ ἔργου.

Δὲν ἔπαυσεν ὅμως νὰ ἀγρυπνῇ κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς. Διότι ἡ πικρὰ πεῖρα τοῦ παρελθόντος συνετέλεσεν ὥστε νὰ κρατῇ αὐτὸν ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ νὰ δυσπιστῇ εἰς τὰς προθέσεις του. Καὶ διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ εἰρηνοποιὸς πολιτικὴ τοῦ Στέμματος πρέπει νὰ ἐκλείψουν αἱ ὀργανώσεις ἐκείναι τὰς ὁποίας ἀόρατοι χεῖρες ἐπροστάτευον καὶ ἐχρηματοδότουν.

Ὁ ἀντιβενιζελικὸς λαὸς ἀγρυπνεῖ.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΤΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ. Τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ καὶ κοινωνιολόγοι παρακολουθοῦν τὰ ἑλληνικὰ πράγματα μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδα ἐπιστροφὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τὴν ὁριστικὴν διακαρήνσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀμνηστείας περὶ τὸ ὁποῖον διεξήχθησαν σφοδραὶ ἀγῶνες, εἶναι ἐλληθῶς μέγα.

Ὁ κ. Μπόρις Μπάζωφ ἀρχισυντάκτης τῆς «Μίρ» γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐπελθοῦσα διακανόνισις τοῦ ζητήματος τῆς ἀμνηστείας περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἐλλόληρον τὸ ἔθνος. Ὁ βασιλεὺς ἐβῆρθη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του.

Χαίρω ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπετεύχθη ἡ μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων συμβιβαλλαγή. Οὕτω θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλάς ν' ἀποδοθῇ ἡσύχως εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς περισυλλογῆς ρίπτουσα λήθην εἰς τὸ παρελθόν. Πρῶτος ἔθεσε τὸ παράδειγμα ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης χειρονομίας. Ψαύοντες καὶ ὁ Βενιζέλος, ὁ διορατικὸς οὗτος πολιτικὸς δημιούργὸν τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων συνδιαλλαγῆς, ἤτις κατέστησε πλέον τετελεσμένον γεγονός.

Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι λαὸς μὲ μεγάλην ψυχικότητα, ὁ ὁποῖος τώρα δύναται ν' ἀτενίζῃ μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐλπίδων πρὸς τὸ μέλλον καὶ νὰ βαδίζῃ ἡνωμένος πρὸς τὰ πρόσω.

Ἡ Βουλγαρία χαίρει ἐπὶ τῷ ὅτι κατεσβέσθη ἡ πυρκαϊὰ ἐν τῇ γειτονικῇ οἰκίᾳ.

Κατόπιν μακρῶν καὶ σκληρῶν ἀγωνισμῶν ἡ Ἑλλὰς ἐπανέρχεται εἰς τὸ αὐτό μὲ τὴν Βουλγαρίαν κατεστάς: εἰς τὴν μονοαρχίαν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς συνταγματικὸν μονάρχην.

Οὕτω διευκολύνεται καὶ ἡ ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἀποκατάστασις καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ λαῶν.

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' εἶνε πολιτικάτατα. Ὀλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ὑποστηρίζει αὐτά. Ἡ γενικὴ ἀμνηστεία ἐχορηγήθη.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀποδείχθη ἄνθρωπος με ὑψηλὸν ἠθικὸν θάρος. Ὅδος ἐπρότεινεν εἰς ὅλους νὰ λησμονήσουν τὰς μεγάλας πικρίας ὡς ἐλησμόνησε καὶ αὐτός.

Οἱ μεγαλεῖτεροι ἐχθροὶ τῆς μοναρχίας ἐκλήθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἑλλάδα ὡς εἰρηνικοὶ πολῖται.

Ὁ κ. Μπόρις Μπάζωφ ἀρχισυντάκτης τῆς «Μίρ» γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐπελθοῦσα διακανόνισις τοῦ ζητήματος τῆς ἀμνηστείας περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἐλλόληρον τὸ ἔθνος. Ὁ βασιλεὺς ἐβῆρθη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του.

Χαίρω ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπετεύχθη ἡ μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων συμβιβαλλαγή. Οὕτω θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς ν' ἀποδοθῇ ἡσύχως εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς περισυλλογῆς ρίπτουσα λήθην εἰς τὸ παρελθόν. Πρῶτος ἔθεσε τὸ παράδειγμα ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης χειρονομίας. Ψαύοντες καὶ ὁ Βενιζέλος, ὁ διορατικὸς οὗτος πολιτικὸς δημιούργὸν τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων συνδιαλλαγῆς, ἥτις κατέστησε πλέον τετελεσμένον γεγονός.

Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι λαὸς μὲ μεγάλην ψυχικότητα, ὁ ὁποῖος τώρα δύναται ν' ἀτενίζῃ μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐλπίδων πρὸς τὸ μέλλον καὶ νὰ βαδίζῃ ἡνωμένος πρὸς τὰ πρόσω.

Ἡ Βουλγαρία χαίρει ἐπὶ τῷ ὅτι κατεσβέσθη ἡ πυρκαϊὰ ἐν τῇ γειτονικῇ οἰκίᾳ.

Κατόπιν μακρῶν καὶ σκληρῶν ἀγωνισμῶν ἡ Ἑλλὰς ἐπανέρχεται εἰς τὸ αὐτό μὲ τὴν Βουλγαρίαν κατεστάς: εἰς τὴν μονοαρχίαν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς συνταγματικὸν μονάρχην.

Οὕτω διευκολύνεται καὶ ἡ ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἀποκατάστασις καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ λαῶν.

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' εἶνε πολιτικάτατα. Ὀλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ὑποστηρίζει αὐτά. Ἡ γενικὴ ἀμνηστεία ἐχορηγήθη.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀποδείχθη ἄνθρωπος με ὑψηλὸν ἠθικὸν θάρος. Ὅδος ἐπρότεινεν εἰς ὅλους νὰ λησμονήσουν τὰς μεγάλας πικρίας ὡς ἐλησμόνησε καὶ αὐτός.

Οἱ μεγαλεῖτεροι ἐχθροὶ τῆς μοναρχίας ἐκλήθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἑλλάδα ὡς εἰρηνικοὶ πολῖται.

Ὁ κ. Μπόρις Μπάζωφ ἀρχισυντάκτης τῆς «Μίρ» γράφει τὰ ἑξῆς:

Συγχαίρομεν τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις ἀπηλλάγη βλαβῶν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν διαμαχῶν καὶ δηλητηριῶν καὶ διὰ τῆς ἀμνηστείας διευκολύνει τὰ ἔγκριτα τέκνα αὐτοῦ νὰ προσφέρουν καὶ πάλιν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως νομιμότητος, ὁ ἐσωτερικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος, ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τὰς ἐλλείψεις, αἱτίνες ἐμείνουν τὸ γόητρον αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ ἀμνηστεία θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξάλειψιν ὅλων τῶν πικριῶν τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ἀμνηστεία ἐχορηγήθη ἤδη συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Βασιλέως ἄνευ ἐξαιρέσεων καὶ περιορισμῶν. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν ὑπὸ τῆς ἀκομματίστου κυβερνήσεως Δεμερτζῆ. Πλήρης εἶνε συνεπῶς ἡ ἐγγύησις περὶ τῆς δεξαγωγῆς ἐλευθέρων καὶ τιμίων ἐκλογῶν. Οἱ ἠθικοπρακτικοὶ ἐνεργοῦντες κύκλοι ἱκανοποιήμενοι ἀπὸ τὸν ἐκτιμᾶν παρ' ἤλην τὴν ἀνεξάρτητον τῶν μοναρχικῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέδειξεν εἰς αὐτοὺς πραγματικῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ εἶνε συνταγματικὸ μονάρχης ἄλλων ἀνεξαρτήτων τῶν Ἑλλήνων καὶ οὐχὶ ἀρχηγὸς καὶ αἰχμάλωτος μόνον τῶν μοναρχικῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἔμεινε πιστὸς εἰς τὴν δήλωσίν του καὶ ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ τὴν συμφιλίωσιν τῶν δύο πολιτικῶν μετώπων.

Ἡ «Οὔτρο» τονίζει ὅτι ἡ κυβέρνησις Δεμερτζῆ θὰ διαλύσῃ ποσῶς χῶς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ὅτι ἡ χορήγηθεῖσα ἀμνηστεία ἐγένετο δεκτὴ μετὰ χαρᾶς ὑφ' ὅλων τῶν κύκλων καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν, οἵτινες τονίζουν τοῦτο εἰς τὰς ἐφημερίδας τοιν.

Αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἀφοῦ τονίζουν ὅτι 578 πολιτικοὶ ἐγκαθειρτοι ἀπελύθησαν ἤδη τῶν φυλακῶν καὶ εἰς 480 φυγάδας ἀπενεμήθη χάρις, προσθέτουν ὅτι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ 22 φυγάδες ἀξιωματοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ